

LA RIVINCITA di LEONARDO

IL GENIO E L'UOMO IN UNA GRANDE MOSTRA ALLA BIBLIOTECA SZABÓ ERVIN

LEONARDO VISSZAHÓDÍTTA PRIMÁTUSÁT

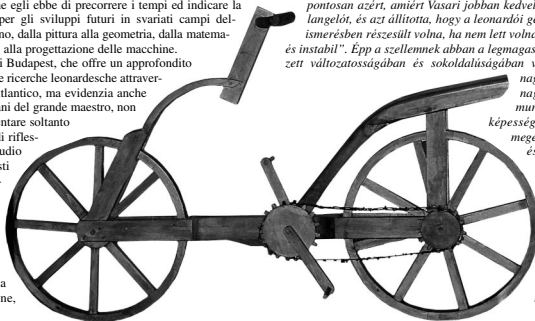
GÉNÍUSZ ÉS EMBER – NAGYSZABÁSÚ KIÁLLÍTÁS A SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁRBAN

In un bel romanzo apparso in Francia alcuni anni fa con il titolo *La Demande*, Michèle Desbordes racconta gli ultimi anni di vita di un grande maestro italiano del Rinascimento – pittore, scultore, architetto e anatomista - ospitato in un castello sulle rive della Loira, dove il Maestro fa progetti, studia il paesaggio, riordina le sue carte con gli allievi prediletti, assistito da una fedelissima serva, trepida, silenziosa e malinconica. Pur se non viene mai nominato, le analogie del protagonista del romanzo della Desbordes con Leonardo sono evidentissime e ci mostrano un personaggio carico di umanità e di silenzi. *La Demande* in un certo senso fa da contraltare al *Codice da Vinci* di Dan Brown, che ha invaso le librerie di tutto il mondo e che ci mostra un Leonardo molto diverso, depositario anche di intrighi e segreti.

Se si volesse stilare una classifica dei grandi artisti del nostro Rinascimento che oggi godono di maggiore notorietà nel mondo, forse Leonardo non avrebbe rivali, proprio per le ragioni per le quali il Vasari gli predilige Michelangelo e sentenziava che secondo lui il genio leonardesco avrebbe tratto grande profitto se non fosse stato "tanto vario ed instabile." Proprio in quella varietà e multiformalità d'ingegno, espresse al massimo livello, risiede oggi la grandezza di Leonardo che acquista sempre più valore per quella straordinaria capacità che egli ebbe di percorrere i tempi ed indicare la giusta strada per gli sviluppi futuri in svariati campi dell'ingegno umano, dalla pittura alla geometria, dalla matematica alla fisica, alla progettazione delle macchine.

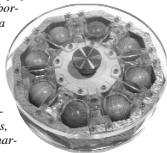
La mostra di Budapest, che offre un approfondito panorama delle ricerche leonardesche attraverso il *Codice Atlantico*, ma evidenzia anche gli aspetti umani del grande maestro, non vuole rappresentare soltanto un momento di riflessione e di studio degli specialisti sulla straordinaria ricchezza e attualità del genio creativo vinciano e su aspetti nuovi e meno noti della sua produzione.

Néhány évvel ezelőtt Franciaországban *La Demande* címmel jelent meg egy nagyon jó regény, amelyben Michèle Desbordes a reneszánsz nagy olasz mesterének utolsó éveit meséli el. A festő, szobrász, építész, anatómus művész egy Loire menti kastélyban vendégeskedett, ahol tervekhez készített, tanulmányozta a tájat, valamint kedvenc tanítványai és hűséges, aggódó, csendes és melankolikus szolgálatnője segítségével rendbe tette papírjait.

Ha nem is derül ki egyértelműen, Desbordes regényének főszereplője és a Leonardo közti hasonlóság magától értetődik: a szerző egy emberséges, csendes személyiséget mutat be nekünk. A La Demande bizonyos értelemben a világ minden könyvesboltját elárasztja, amely ellenére, mely egy teljesen más, intrikák és titkok őrzőjeként leirt Leonardót tár elénk.

Ha sorrendbe szeretném állítani az olasz reneszánsz azon nagy művészeit, akik ma a világon a legnagyobb hírnének örvendnek, talán Leonardónak nem lennének riválisai, pontosan azért, amiért Vasari jobban kedvelte őt, mint Michelangelót, és azt állította, hogy a leonardói geníusz nagyobb elismerésben részesült volna, ha nem lett volna „olyan sokoldalú és instabil”. Épp a szellemnek abban a legmagasabb szinten kifejezett változatosságában és sokoldalúságában van ma Leonardo

nagysága. Ez egyre nagyobb érték számunkra különleges képessége miatt, mellyel megelőzte saját korát és megmutatta a helyes utat az emberi elme különböző, a festészetől a geometriáig, a matematikától a fizikáig, és géptervezésig terjedő területeinek jövőbeli fejlődéséhez.